

ning. Efter min Erfaring og efter det Kjendskab, jeg har til Elektriciteten og til elektriske Strømme, kan jeg i det Hele ikke Andet end udtale mig imod Anvendelsen. Det er vel sandt, at ogsaa Jaldøen, maaske kan frembyde sine Mangler, at ogsaa mislykkede Henrettelser kunne finde Sted ved Bruigen af Jaldøe — det er muligt, at man har Exempler derpaa, men een Ting er vist, at er der Noget, som er ubestemmeligt at arbejde med, er det elektriske og galvaniske Strømme, enten man arbejder med dem fra et Batteri eller frembringer dem ad den tørre Veie. Det er Noget, som er saa vanskeligt og uberegneligt, at, om end det theoretisk er fuldstændig rigtigt, at disse Strømme ere istand til at dræbe, ja indtil 1000 Mennesker, som det ærede Medlem sagde igaar, er det lige saa sikkert, at der trods al Beregning og trods al Forventning kan indtræde fuldstændig gaadefulde Forstyrrelser, som man ikke er istand til at udgrunde i Diebliffet. Det skete for kort Tid siden i Tydskland, at der paa denne Maade fremfaldtes et Menneskes Død, det skete ved den store Udstilling i Paris i Forfjor, at ved Arbeide med disse Strømme Menneskers Død fandt Sted, og det skete fornylig paa en Fabrik, hvor man havde faaet en patenteret Vhsmaskine, at midt under Arbeidet gik Vhjet ud, og Grunden til, at det skete, var ikke til at opdage i Diebliffet. Det er den Vanskelighed, som Bruigen af galvaniske Strømme frembyder, og vist er det ogsaa, at f. Ex. i fugtigt Veir eller under andre Indflydelser fra Luften — man behøver blot at tænke paa et Tordenveir — vil det være umuligt at gjøre den ønskede Brug af disse Strømme. I alle Tilfælde, saalænge man ikke har videregaaende Erfaringer i denne Retning, end man har til Dato, vil det ikke være at anbefale at bruge dem. Det vilde næsten gjøre mig ondt, dersom det Arbeide, Udvalget nu har foretaget sig, og som finder sit Udtryk i Flertallets Betænkning, skulde være spildt eller skulde være Anledning til nogen videre Strid mellem Medlemmer her i Salen, der ellers ere enige om det Væsentlige. Jeg vil ønske, og jeg vil anmode Thingets ærede Medlemmer om, for at undgaa begge Dese, og forsaavidt det kan forenes med deres Overbevisning, at de ville stemme for Flertallets Indstilling.

Juel: For mig staar det som det Bedste ifald man fuldstændig affskaffede Dødsstraffen, men Spørgsmaalet ligger jo ikke for, og jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa. Jeg troer heller ikke, at et Forslag i den Retning

wilde kunne gjennemføres i denne Forsamling; men efter min Overbevisning ere vi ikke langt fra den Tid, hvor man vil se tilbage paa Henrettelser, baade de helt offentlige og de her foreslaaede begrændset offentlige, med den samme Afstyk, hvormed vi nu se tilbage paa de pinlige Straffe, der ledsagede eller gik forud for Dødsstraffens Guldbyrkelse i det forrige Aarhundrede. Et glædeligt Tegner det, at de smaa Stater gaa i Spidsen ved denne Leilighed. Saaledes er jo for nylig i Holland Dødsstraffen bleven affskaffet, og i Belgien har Dødsstraffen i mange Aar faktisk været affskaffet, idet den belgiske Konge, som bekjendt, ikke underskriver nogen Dødsdom, han har jo endog saaledes i disse Dage benaadet Brødrene Pelser, hvis Forbrydelse har vaart saa megen Opstigt i Europa. Det er mit Haab, at Dødsstraffens Affskaffelse ikke ligger fjern, og hvorledes Stemmningen i denne Retning kan forandre sig, derpaa foreligger der her et slaaende Exempel. Under Straffelovens Behandling i 1865 fremkom der fra mig et Forslag, som gik ud paa det Samme som det her foreliggende Forslag, men da var der saa at sige ikke et Menneske, der vilde gaa ind derpaa, og hvor forandret Stemmningen nu er, ser man bedst deraf, at den ærede Ledfører (Klein), som ogsaa dengang var Ledfører for Straffelovsudvalget, nu indtager en ganske anden Stilling til Spørgsmaalet end den Gang. Søvrigt kan jeg som Medlem af Udvalget i Et og Alt anbefale, at man slutter sig til Flertallets Indstilling, om end der i enkelte Punkter er Noget, som jeg kunde have ønsket forandret, men det er saa smaa Indvendinger, jeg vilde have at gjøre, at jeg med Glæde i Et og Alt slutter mig til Forslaget, som det nu foreligger. Særlig tror jeg, at det vilde være uheldigt, om Minderrettets Forslag skulde blive vedtaget i den Form, hvori det foreligger. Jaldøe ved de offentlige Henrettelser, som de nu foregaa, vil efter min Mening fremkalde en langt større Skare af Mennesker til at se paa disse blodige Sinespil. Og hvorledes vil det saa gaa, hvis de mislykkes, hvilket er sket mangfoldige Gange. Jeg skal ikke kunne sige, hvilket Resultat Statistiken vilde komme til, hvis den opgjorde, hvor Executionen oftest er mislykket, enten ved Jaldøe eller ved Haandøe, men sikkert er det, at Frankrig kan opvise mange Exempler paa Tilfælde, hvor Jaldøen er glippet. Sæt saa, at det skete under lignende Forhold som paa Sølvbjergshøi. Det forekommer mig, at det vilde være en langt større Ulykke end den, som indtraadte der. Vedtagelsen af Udvalgets Minderrets Forslag, som det foreligger, tror jeg altsaa skal ikke vil være at anbefale,